Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 44. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 9-го БЕРЕЗНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 9, 1982 No. 44. VOL. LXXXIX.

„ТАРАСЕ! — РАНІШЕ ТИ ДО МЕНЕ СХОДИВ З НЕБА, А НИНІ ЗАВІТАВ, НЕНАЧЕ БРАТ..."

Округа УНС Балтимору відбула збори

Балтимор, Мд. — В неділю, 28-го лютого ц.р., тут в залі „Самопоміч" відбулися Річні загальні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу.

Збори відкрив голова Округи мгр Богдан Ясінський, привітавши присутніх, зокрема головного організатора Василя Оріховського. Після прийняття порядку нарад, однохвилинною мовчанкою вшановано померлих членів Округи.

В дальшому приступлено до звітування членів Управи Округи. Протокол з минулорічних Загальних зборов відчитав секретар Управи Остап Зинюк. Протокол прийнято одноголосно, а секретареві збори висловили признання за дуже добре його написання. Наступним звітував касир Іван Малко, а відтак голова Округи Б. Ясінський, який склав подяку всім секретарям за гарну співпрацю, доказом чого є, що Округа у передконвенційному році виконала свою квоту членів на 158 відсотків. До цього успіху причинилися всі Відділи Округи.

Після звітів та короткої дискусії над ними, приступлено до вибору нової Управи. На пропозицію голови Номінаційної комісії І. Малка, Управу Округи повністю перевибрано. Переобраний голова Б. Ясінський подякував присутнім за довір'я і попросив до слова головного організатора В. Оріховського.

Головний організатор передав присутнім привіт від Екзекутиви УНС та склав признання Управі та всім секретарям Округи за їхню віддану працю у передконвенційному році. Окреме признання склав тим секретарям, які в минулому році приєднали 10 або більше нових членів. Ними були: Емануїл Притула (337) — 15 членів, І. Малко (320) — 14 членів, Лев Блонарович (34) — 13 членів, Остап Зинюк (15) — 12 членів і Адам Ціздин (55) — 11 членів.

В дальшому, головний організатор говорив про загальні союзові справи, про труднощі організаційної праці, які спричинює невідрадний економічний

Мгр Богдан Ясінський

сран країни, велика компетиція комерційних компаній та внутрішні непорозуміння в українській громаді. Та помимо тих перешкод, підкреслив головний організатор, велика кількість союзових діячів, головно відділових секретарів, щиро і віддано працюють, ставлячи на перше місце союзову ідею, ідею братолюбства та самобутности української спільноти у вільному світі. З огляду на недалеку 30-ту Конвенцію УНСоюзу, головний організатор закликав конвенційних делегатів, щоб коли прийде до вибору керівних органів УНСоюзу, вони мали на увазі виключно добро Союзу.

Після слова В. Оріховського вив'язалася оживлена дискусія, в якій брали участь майже всі присутні. Деякі дискутанти нарікали на рівень „Свободи", тобто, що бракує добрих і цікавих статтей, інші казали, що немає відповідної комунікації з Головною Канцелярією. Семен Михайлишин закликав, щоб Округа включилася в акцію допомоги українцям в Польщі. А. Ціздин склав подяку Головному Урядові УНСоюзу за приділення стипендії його синові.

Після дискусії голова Округи Б. Ясінський закрив збори і попросив присутніх на перекуску, що її приготовила дружина секретаря 320-го Відділу Олена Малко. Під час перекуски, присутні продовжували дискусію на союзові та громадські теми.

Появився новий підручник Шкільної Ради

Ню Йорк, Н. Й. (Є. Б.). — Шкільна Рада видала новий підручник з історії України під назвою „Княжа доба". Новий підручник пристосований до рівня і вимог теперішніх учнів шкіл українознавства. Його можна вживати в цілоденних школах: державних, парафіяльних і приватних. Автором цього підручника є вчителька Ніна Черняк, а д-р Євген Федоренко, голова Підручникової комісії Шкільної Ради, зредагував і оформив його.

Увесь матеріял княжої доби вкладений у 28-ми лекціях, а в кінці кожної лекції подані пояснення окремих слів по-українському та переклад на англійську мову, а також додано питання на закріплення вивченого матеріялу, різні вправи й завдання шкільні та домашні.

Всі лекції згуртовані в чотирьох розділах: 1)Рання доба і слов'янські час, 2)Перші князі будівничі Руси-України, 3)Розквіт Руси-України й 4)Державне життя в Галицько-Волинській державі. Після кожного розділу — коротке повторення. Після четвертого розділу подано повторення матеріялу за весь рік та загальні підсумки княжої доби. В кінці цього підручника додано українсько-англійський словничок всіх тих слів, що були пояснені при окремих лекціях, та дві контурні мапи: Европи й Руси-України.

Підручник ілюстрований, коштує п'ять долярів та, очевидно, треба додати на поштові витрати. Це вже третій підручник, який Шкільна Рада видала від 1978 року: „Перші кроки" — для наймолодших, „Хрестоматія ХХ-річчя з української літератури" — для найстарших, а „Княжа доба" — це для середнього рівня: 5-8 кляси. Минулого літа Шкільна Рада видала шкільні програми і систематично видає свій журнал „Рідна школа". Широка діяльність Шкільної Ради заслуговує на всебічну підтримку української громади.

Замовлення слід надсилати: Educational Council UCCA, P.O. Box 391 Cooper Station, New York, N.Y. 10276.

При тому Управа Шкільної Ради подає до відома, що про повідомлення в одній з українських газет, що УККА у співпраці із Шкільною Радою опублікує „Антологію поезії", присвячену столиці Києву, довідалася щойно із тої замітки в газеті і тому не могла співпрацювати в її опублікуванні.

ДОПОВІДЬ О. Д—РА Ю.ШУМОВСЬКОГО В УВАН

Ню Йорк, Н.Й. — У неділю, 14-го березня ц.р., о год. 2-ій по полудні тут в Будинку УВАН доповідатиме о. д-р Юрій Шумовський, професор-емеритус Лонг Айлендського університету на тему: „Доісторичне мистецтво України". Доповідь буде ілюстрована прозірками.

Микола Руденко

Мені однаково, чи буду
Я жить в Україні, чи ні.
Т. Шевченко

Сідай, Тарасе. В нас єдина мати —
Земля побоїщ, гроз та лихоліть.
Зустрілись ми у темнім казематі,
Де часу досить, щоб погомоніть.

Мов отченаш, повторюю для себе
Твої рядки, що вийшли із-за ґрат.
Раніше ти до мене сходив з неба,
А нині завітав, неначе брат.

Тюрма зненацька ніби заніміла
І зупинилась часу течія.
Усе в тобі до болю зрозуміле,
Бо ти -- не тільки ти, а також я.

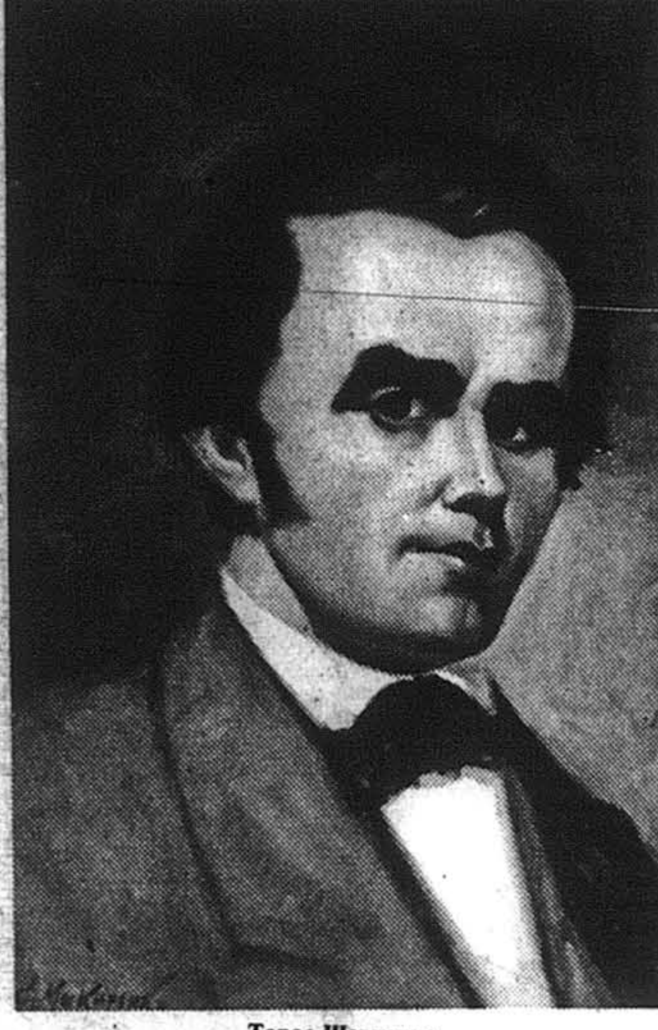
Лиха нам доля випала, Тарасе:
За слово — тіло вмурувати в мур.
Тож хай слова живуть не для окраси —
Нехай живуть, мов колос після бур.

Він падає на землю, щоб зростати —
Бо тільки після смерти ожива.
Чи знає той, хто кидає за ґрати:
Солома — тіло, а зерно — слова?..

Допоможи не шкодувати плоті —
І надихай, і стиха розважай.
Можливо, хтось у цьому обмолоті
Прибереже для неньки урожай.

Прибереже — то вже й не марні болі
Та марення про волю в напівсні.
А поза цим — ні радости, ні волі.
І де вмирать — однаково мені.

24.УІІ. 1977.

Тарас Шевченко
(9 березня 1814 року — 10 березня 1861 року)

У світі

АРЕШТОВАНИЙ В КАНАДІ ЗА НЕЛЕҐАЛЬНЕ пачкування американської й канадської зброї до Ірляндії для терористів ІРА, Едвард Говел утік в часі транспорту до Ірляндії, де він мав станути перед судом. До Канади він прибув нелеґально з ЗСА, де він перебував на кавції 10,000 долярів за злочини, вчинені на американському терені. Говел втік на летовищі Орлі в Парижі, куди він прибув літаком з Канади і де його мали перенести на літак, що летів до Ірляндії. Перший раз Говел був заарештований в Баффало, Н. Й., на кордоні між Канадою й ЗСА під час спроби нелеґального переходу. В товаристві з Говелом було ще п'ять інших також відомих членів ІРА. Де вони тепер перебувають, невідомо, бо вони розбіглися у різних напрямах після їхнього звільнення з американського арешту. На летовищі в Орлі ескорта Говела пробувала його схопити, але він вскочив до переїжджаючого таксі, або приватного авта, й зник в гущі авт. Міжнародна поліція здивована фактом втечі Говела, бо закидуване йому пачкування зброї загрожувало тільки невисокою, здебільшого грошовою карою. Поліція припускаї, що він має ще й інші злочини на своєму сумлінні, мабуть, різні морди тощо, й тому боявся, що вони будуть викритиі.

УРЯД ЗСА РІШИВ ПОНОВИТИ СВОЮ АКТИВНУ участь в конференції морів, яка відбувається в рамках ОН і завданням якої є зформулювати новий закон морів. В тому новому законі має бути скодифікований вперше в історії людського роду закон, який реґулюватиме експлуатацію морського дна різними народами й фірмами. Власне цей закон був предметом великої контроверсії. Більшість членів конференції хотіла, щоб американські фірми,які єдині розвинули технічні засоби для експлуатації морського дна на різних, навіть дуже великих глибинах, ділилися своїми зисками із спеціяльною організацією при ОН. Поділ мав бути такий, що властиво всі зиски після потручення коштів мали йти до тієї каси ОН і вона мала розділювати їх між різними країнами. Уряд ЗСА випрацював новий проєкт морського закону і делеґація ЗСА передасть його всім учасникам конференції на їхньому першому засіданні. Проєкт, як сподіваються, викличе великий спротив.

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ КАСПАР ВАЙНБЕРҐЕР поінформував членів Бюджетової комісії Палати Репрезентантів, що Совєтський Союз останнім часом розвинув нові типи міжконтинентального літака та лейзерової (промінної) зброї й ЗСА мусять присвятити тим ділянкам більше уваги, щоб привернути оборонну рівновагу. Міжконтинентальні літаки є виключно офензивною зброєю, бо Совєтський Союз, як повністю континентальна імперія, не потребує таких типів літаків для своєї оборони. Вайнберґер підкреслив, що достатньо розвинена лейзерова зброя дала б змогу Москві атакувати й знищувати американські міжплянетні кораблі та літаки, обсерваційні сателіти та зі стратосфери заатакувати ЗСА.

ЛІВІЯ ЗАГРОЗИЛА ВІЙНОЮ АМЕРИЦІ, ЯКЩО американські літаки знову появляться над затокою Сідра, до вод якої застерігає свої претензії уряд Лівії. З тією погрозою виступив полковник Муаммар Каддафі, який сказав з того приводу: „Якщо Америка появиться в затоці Сідра (Сирта), то почнеться війна поміж нами і ними в повному розумінні того слова. У тій війні ввійдуть в акцію всі роди зброї, літаки, кораблі, ракети тощо. Свою погрозу висловив Каддафі на взір Гітлера в часі масового публічного віча в промові. Віче відбулося в центрі столиці Лівії, Триполі, і в ньому взяли участь всі державні працівники, перебрана на цивільно поліція та десятки тисяч зігнаних громадян. Каддафі заявив, що „затока Сідра є частиною нашої території, і ми маємо над нею всі права необмеженої суверенности".

ПРЕЗИДЕНТ ФРАНЦІЇ ФРАНСУА МІТТЕРАН прибуває до Вашінґтону 12-го березня ц.р. і відбуде цілий ряд політичних розмов. В першу чергу, відбуде він вичерпні розмови з президентом ЗСА Роналдом Реґеном, з яким у нього витворилися дуже дружні відносини. Президент Міттеран — соціяліст, і його внутрішня політика в багатьох випадках є запереченням принципів президента Реґена, але це не заважає їм бути приятелями і вести разом світову політику.

В Америці

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР АЛЕКСАНДЕР ГЕЙҐ заявив кореспондентам, що урядові війська захопили в полон в Ель Сальвадорі військовиків з Нікараґуа, і це вказує, що ця країна активно підтримує партизанський рух марксистів, очевидно, з матеріяльною допомогою Совєтського Союзу і Куби. Гейґ також підтвердив раніші поголоски, що в Нікараґуа перебувають 70 совєтських і 30 болгарських, східньонімецьких і північнокорейських військових дорадників, які збільшили число комуністичних дорадників до понад 2,000 осіб. Основну масу дорадників становлять кубинці. Державний секретар заявив, що він передасть Конґресові безсумнівні докази, що партизанською боротьбою в Ель Сальвадорі керують кубинці з допомогою вже згаданих закордонних дорадників. Він сказав, що американська військова розвідка має достовірні докази, що командний склад партизанського руху перебуває в руках кубинців і нікараґуанців.

КОЛИШНІЙ НЮЙОРКСЬКИЙ СЕНАТОР ДЖЕЙКОБ Джевіц, перебуваючи у Маямі на Флориді, захворів і був перевезений до місцевого шпиталю на перевірку. Речник шпиталю Рут Гарді заявила, що 77-річний сенатор мав труднощі з диханням і був дуже ослаблений. Перші обслідування виказали, що ці симптоми у Джевіца появлялися вже раніше, після ґрипи.

ГУБЕРНАТОР ВІЛЛІЯМ А. О'НІЛЛ З Коннектикату заявив на пресовій конференції, що він старатиметься про перевибір на повну каденцію осінню цього року, не зважаючи на раніші спекуляції, що він відтягне свою кандидатуру із здоровельних причин. Як відомо 51-річний О'Нілл перейшов недавно складну операцію серця, але тепер почувається добре і лікарі-спеціялісти вважають, що він може виконувати будь-яку працю. О'Нілл став губернатором минулого року після смерти Елли Ґрассо. Його суперником під час номінації буде Ернест Абейт, спікер стейтової леґіслятури.

СПІКЕР ПАЛАТИ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ТОМАС Р. О'Нілл заявив, що він не ставитиме на денний порядок для обговорення справи насильного перевезення шкільної дітвори з метою осягнення інтеґрації шкільництва, хіба цього від нього вимагатимуть голови комісій, зокрема конґресмен Пітер Родіно, демократ з Ню Джерзі, який очолює в Палаті Репрезентантів Комісію судівництва. Але це досить неправдоподібне, кажуть спостерігачі, бо Родіно є сам гострим опонентом до схваленого вже в Сенаті більшістю голосів законопроєкту, на підставі якого шкільні адміністратори не мали б права перевозити дітей дальше, як п'ять миль від місця замешкання. Якщо такої вимоги не буде, — каже Т. О'Нілл, законопроєкт лежатиме „під сукном", аж до чергового втручання у цю справу Адміністрації президента Роналда Реґена.

КОМІСІЯ ДЛЯ ПЕРЕГОВОРІВ, ЗФОРМОВАНА раніше профспілкою автомобільних робітників, запропонувала відновити переговори з автомобільною компанією Дженерал Моторс. Первісні переговори були перервані 28-го січня ц.р., коли речники компанії відмовились забезпечити робітникам працю на протязі 37 місяців, тобто на час тривання договору, як це, зробила автомобільна компанія Форд. Дітройтська газета „Фрі Пресс", цитуючи слова профспілкового діяча Овена Бібера пише, що вже в найближчих днях буде встановлений порядок нових переговорів, які, враховуючи загальні настрої серед робітництва, можуть увінчатись успіхом. Під теперішню пору компанія Дженерал Моторс затруднює 14,000 робітників.

ГОЛОВА КРАЙОВОГО КОМІТЕТУ Республіканської партії Дік Ричардс і багато республіканців домагаються, щоб сенатор Роберт Пеквуд, який недавно критикував „новий лібералізм" президента Роналда Реґена, зрезиґнував з головства в республіканському комітеті для ведення виборчих кампаній, бо його дальше перебування на цьому становищі може викликати незадоволення в середині Республіканської партії і пошкодити багатьом кандидатам у виборах восени цього року. Сенатора Пеквуда зняти з цього становища можуть однак, тільки сенатори республіканці, які становлять тепер більшість у Сенаті.

ДЕФІЦИТ ЦЕ КОНЕЧНЕ ЛИХО, — ЗАЯВИВ ПРЕЗИДЕНТ

Лос Анджелес, Каліфорнія. — Президент Реґен у своїй поїздці до Каліфорнії, де він мав цілий ряд виступів, висловився дуже рішуче в обороні свого бюджету та підкреслив, що дефіцит державного бюджету в існуючих умовах є лихом якого не можна оминути. Він також обстоював конечність підвищення видатків на оборону, без чого не буде привернена рівновага між західніми державами та СССР і його сателітами.

У своїх виступах Президент злагіднив своє становище проти критиків проєкту державного бюджету та прихильників обмеження, або й повного відкликання податкових полегш, але це не вплинуло на зменшення критичних виступів. Особливо з кіл приватних підприємців і керівників господарських установ, як і в обидвох палатах Конґресу є познаки, що спротив бюджетовому проєктові Президента зростає. Спершу проти бюджету Президента виступила Торговельно-промислова палата ЗСА, а відтак Крайова асоціяція фабрикантів. Тепер до них долучився „Круглий стіл бизнесменів", в склад якого входить понад 200 керівників найбільших американських підприємств. Ці три організації засудили дефіцит, висловилися проти збільшування державного заборгування, яке зросте непомірно наслідком високого дефіциту та запропонували далекойдучу ревізію головних бюджетових позицій.

Число прихильників ревізії державного бюджету зростає і серед республіканців. Дуже рішуче за ревізією виступив сенатор Піт Доменічі, республіканець з Ню Мексіко, який є предсідником впливової Комісії бюджету в Сенаті. Деякі інші сенатори, члени Республіканської партії, також одверто висловлюються проти запропонованого Президентом проєкту.

Думки науковців-економістів у тих справах поділені, але й серед них зростають сумніви, чи запропонований Урядом бюджет є раціональний і відповідає сучасним потребам. В загальній опінії панує переконання, що бюджет в теперішньому його стані не буде прийнятий Конґресом, а тим самим його поважні зміни є неуникнимі.

Назначено нового голову об'єднаних шефів армії

Санта Барбара, Кал. — Президент Роналд Реґен, який як відомо, перебуває під теперішню пору у Каліфорнії, несподівано для всіх найменував генерала Джана В.Вессі на голову об'єднаних шефів армії. Ген Дж. Вессі замінить на цьому пості ген. Дейвида С.Довнса, який від І-го липня ц.р. відійде у стан спочинку, але залишиться дорадником Президента у військових справах.

Ген. Джан Б.Вессі

Очевидно, ген. Вессі мусить ще затвердити Сенат, але у політичних й військових колах ніхто не сумнівається в тому, що затвердження у Сенаті буде тільки звичайною процедурою, бо ген. Вессі був досі заступником голови об'єднаних шефів армії і має всі кваліфікації виконувати нову функцію. Крім того, новий голова має воєнну заправу під час Другої світової війни в Італії. Він був також головнокомандувачем військ в ОН в Кореї. Секретар Департаменту оборони Каспар Вайнберґер і дорадник Президента у справах крайової безпеки Вілліям П.Кларк висловилися дуже позитивно про нового номіната кажучи, що його військове знання і набута практика, а також його популярність серед штабових старшин, улекшать йому працю на цьому дуже відповідальному пості. Кандидатуру ген. Вессі на голову об'єднаних штабів армії брав також під увагу колишній президент Джіммі Картер, аж до часу поки генерал не висловив свого застереження до пляну відтягнення американських військових частин з Південної Кореї.

Політичні спостерігачі, висловлюючи свої думки після номінації заявили, що з хвилиною назначення ген. Вессі у вашінґтонських колах, зокрема серед республіканців, „прочистилась атмосфера", бо багато з них вже віддавна виступали проти дотеперішньоого голови ген. Дейвида Джовнса.

Тисячі кубинських військовиків діють в Середній Америці

Вашінґтон. — Присутність кубинських вояків і старшин і їхня керівна участь в операціях лівих партизан в країнах Середньої Америки прибрала застрашуючі форми. Так само американські чинники дістали незаперечні докази, що військовики Нікараґуа беруть участь у бойових акціях партизан в Ель Сальвадорі.

Державний секретар Александер Гейґ поінформував Підкомісію асиґнувань на закордонні операції Палати Репрезентантів, що американські чинники мають на руках незаперечні докази, що військовик Нікараґуа брав керівну участь в бойових акціях лівих партизан в Сальвадорі та що його схоплено в полон. Міністер оборони Ель Сальвадору підтвердив цей факт, але додав що схоплений військовик Нікараґуа втік з полону. Секретар Гейґ подав докладніші цифрові дані про кількість совєтських і інших військових дорадників в Нікараґуа. Згідно з тими даними в Нікараґуа є 2,000 кубинських військових дорадників та інструкторів, 70 совєтських, 30 з Північної Кореї, а так само з Болгарії, Східньої Німеччини, навіть з Палестинської Визвольної Організації. Всі вони працюють і підготовляють 25-тисячний ударний корпус збройних сил Нікараґуа. На вимогу демократичного конґресмена Кларенса Ланга Гейґ пообіцяв дати конґресовим чинникам для інформації і провірки частину доказового матеріялу, одначе не все, щоб зберегти розвідочні таємниці.

Конґресмен Ланг звернув увагу, що речники уряду Нікараґуа офіційно заперечили не лише участь в операціях сальвадорських лівих партизан, але навіть постачання їм зброї з Ніка-

(Продовження на [illegible])

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00.
UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„Світильник небесний"

Кажуть німці: „Коли б німецька література не мала ніякого більше письменника, як тільки одного Ґете, то й тоді вона була б величава". Але значення Ґете для німецького народу, значення Шекспіра чи Байрона для англійського народу, Данте для італійського, Міцкевича для польського, Пушкіна для московського, Сервантеса для еспанського, Рабіндраната Таґоре для індійського, Петефі для мадярського, По для американського, Гюґо для французького — значення будь-котрого з тих титанів духа, національних письменників для їхніх народів, не може ні трішки рівнятися із значенням Шевченка для народу українського. І ні в одному з чужих народів немає такого культу для свого національного поета, як культ Шевченка в українців.

Чужинці не можуть збагнути, чому це так, чому українські люди з усіх кінців великої простором України, без уваги на віровизнання, стать і вік, всі вони рік-річно відзначають роковини народження — смерти Тараса Шевченка, ставлять йому пам'ятники і безупинно проаналізовують його твори. І ці наші шевченкознавці — вже десятки їх — стараються в якійсь короткій словесній формі схопити суть того феномену, яким була поява Шевченка. Найкраще, мабуть, вдалося це зробити Панталеймонові Кулішеві, який над свіжою могилою Тараса Шевченка назвав його „Світильником небесним". Тільки відкликом до містики, яка переступає межі наших фізичних змислів, можна з'ясувати і зрозуміти той незрозумілий феномен, яким це чудом-дивом одна збірка поем могла спричинити такий культ для її автора. Чужинці не розуміють, не знають, що та одна книжка із скромним титулом „Кобзар" перетворила етнічну масу в новітню націю.

Тому Шевченка правильно називають „Пробудником нації", пробудником українського народу, бо він своїми вогненними віршами більше вдіяв для української політичної думки і для всієї свідомости „що ми? Чиї сини? Яких батьків? Ким? За що закуті?.., аніж програми всіх тих наших перших політичних партій, які постали в Галичині і на Наддніпрянщині на переломі минулого і цього сторіччя. Василь Сімович правильно писав у своєму Вступі до „Кобзаря", виданого з нагоди 60 - річчя від дня смерти Шевченка, що „...на цілому широкому світі немає такого поета, щоб йому народ стільки завдячував, що ми завдячуємо Шевченкові". На цілому світі немає народу, який запитував би: „Що було б з України і українців, якою була б Україна і якими були б українці, коли б не було Шевченка"?! Це насправді феномен, що це ж був кріпак, який щойно на своєму 24-му році життя став вільною людиною на те, щоб за дев'ять років знову втратити волю і відзискати її на три роки перед своєю смертю, і в тому короткому часі таким відносно невеликим за розміром твором він зумів перетворити світогляд і психіку свого народу.

Студії над життям і творчістю Шевченка створили окрему ділянку науки — шевченкознавство. І десятки шевченкознавців раніше і тепер напевно погоджуються, що значення Тараса Шевченка для України і її народу не в прегарних ліричних віршах Шевченка, а в його політичних поемах, у тих, які спричинилися до загострення суворої кари для нього за приналежність до Кирило-Методіївського братства; це ті політичні поеми, що їх все ще не може стравити большевицька цензура в Україні. Тому, що Шевченкові поставили пам'ятники у Вінніпеґу й Вашінґтоні, то пам'ятник Шевченкові здвигнено й у Москві. Але офіційні, партійні совєтські шевченкознавці все ще з'ясовують „Заповіт", як заклик до соціяльної революції, до повстання „експлоатованого пролетаріяту" проти буржуазного капіталістичного режиму. Але даремне це псевдонаукове крутійство. — Не тільки ввесь український нарід, але й увесь чужинецький грамотний світ знає про Шевченка, як барда свободи, як геніяльного борця пером за волю свого народу і за волю усіх народів у світі.

І ми, українські люди, що придбали американське, канадське чи інше громадянство, чи народилися в країнах вільного світу, тямимо, що Шевченко прагнув для України „праведного закону Вашінґтона", бачучи майбутню Україну не тільки вільну й ні від кого незалежну, але й демократичну державу. Це справді феномен, як у чудовій поетичній формі можна було скристалізувати не тільки національно-державницьке „кредо", але й реальну політичну програму. І тому Шевченко є для нас безсмертним дороговказом. Слова, писані на адресу Котляревського, стосуються його, Тараса Шевченка: „Будеш, батьку, панувати, поки живуть люде, поки сонце з неба сяє — тебе не забудуть".

Василь Ящун

ТАРАС ШЕВЧЕНКО В СВІТЛІ ІНДИВІДУАЛІЗМУ І ПЕРСОНАЛІЗМУ

I

Теорії індивідуалізму і персоналізму з їх різнородними галузями віддзеркалені в численних мистецьких, публіцистичних і наукових творах, при чому в одних творах переважають течії індивідуалізму, в інших персоналізму, а ще в інших можна зустріти певну мішанину обох напрямів. Цього питання в стосунку до Шевченка ще не розглянено досі, тому ця стаття, на думку її автора, буде скромним причинком до вже наявного багатства досліджених тем про безсмертного Кобзаря.

Про індивідуалізм і персоналізм написано в XX столітті багато книг і трактатів різними мовами, особливо ж англійською, німецькою, французькою, італійською і російською. Замітніші серед них — це праця Варнера Фіте про формальні принципи індивідуалізму; „Соціялізм і індивідуалізм" Сидні Вебба і Бернарда Шова, „Метафізичні досліди над індивідом і особою" Джорджа МекМорров, „Надлюдина і звичайна людина" Беджаміна Барбера, „Індивідуалізм і націоналізм в американській ідеології" Єгошуа Арієлі, „Суб'єкт і його власність" Макса Штірнера, „Персоналізм" Бордена П. Бовна, „Рабство і свобода людини" Ніколая Бердяєва, „Анатомія особовости" Доналда Адамса і чимало інших.

Проте ці два поняття, особливо ж поняття персоналізму ще не зовсім проникли в свідомість сучасної пересічної культурної людини. Окреслення „індивідуальність" і „особистість" у щоденному мововжитку звичайно мають синонімічне значення. Тому спершу я постараюсь коротко окреслити зміст цих двох понять та вказати на різниці між ними. Як відомо, слово „індивідуалізм" походить від латинського слова „індивідуум" себто неподільна сутність. Індивід — це окрема людина. Індивідуалізм — це одна із світоглядових віток натуралізму, базованого на раціоналізмі і позитивізмі. В індивідуалізмі наголошено еґоїзм і еґоцентризм у контрасті до альтруїзму. На перший плян висунено „я" індивіда з його особистими інтересами в протилежність інтересам суспільности. Це „я" є центром світогляду людини.

Позитивними рисами індивідуалізму є визнання, що всі люди з морального погляду є собі рівні, і тому одна людина не може бути трактована як засіб до добробуту іншої людини. Другою додатньою рисою цієї течії є признання кожній людині якнайбільше свободи і відповідальности в її виборі і досяганні цілей, бо це стимулює її ініціятиву і розвиток її ресурсів, що причиняється до росту добробуту суспільности. При цьому цей напрям поручає пошану прав кожної людини. З цього погляду суспільність — це збірнота людей, у якій кожна одиниця є вільною і самобутньою істотою.

Неґативним явищем індивідуалізму є підтримка, яку знаходить у ньому індивід в оцінюванні загального добра. Таке добро він розглядає під кутом особистої користи. Він намагається здійснювати свої цілі навіть тоді, коли вони йдуть в розріз з загальним добром спільноти. Такі, наприклад, гасла, як „праця єдина з неволі нас вирве" і „думай, що на тобі міліонів стан стоїть, і за долю міліонів мусиш дати ти одвіт" у їх правильному, суспільно-національному значенні не знаходять поселення в розумово-психічній ляборатрії істоти індивідуаліста. Зміст цих гасел у такому розумінні може й дійде до слуху індивіда, але зупиниться лише на периферіях його „я" і відлетить звідтіля, не залишивши зародку життя. Бо індивідуаліст, працюючи для влаштування собі вигідного життя (що звичайно є його головною метою), не має розвинутого почуття морального обов'язку поставити свою працю в кореляцію з добром вужчої і ближчої йому спільноти — власного народу, та ширшої спільноти — людства. Обидві ці категорії є для нього лише засобом до осягнення його особистих цілей.

Іншим неґативним паростком індивідуалізму є еґотизм. Це перебільшена думка про себе, про свою гідність і значення, та звичка цю думку висловлювати. Еґотизм зарозумілий і чванливий. Він закоханий в себе і не бажає бачити своїх недоліків. Для експансії свого „я" він користується самореклямою і інколи буває, що він навіть присвоює собі престижевий титул для самоутвердження свого „я", дарма що для такого титулу не має ні кваліфікацій, ні формально морального права.

Сягаючи своїм корінням натуралістичного світогляду, індивідуалізм вилучує з обсягу свого теоретично-практичного зацікавлення метафізику, тому його послідовники не виходять поза межі емпіризму і переважно є атеїстами.

Ці риси характерні для умірковaного індивідуалізму. Та цей філософічний напрям може прибирати й більш неґативний вид у залежності від якости цілей, що їх ставить перед собою індивід, та натуги його еґоїстично-еґоцентричних і еґотичних сил, які мотивують і унапрямлюють шлях до осягнення цих цілей. Визнавши одиноким джерелом моралі і етики для своїх дій своє „я", такий індивід при сприятливих зовнішніх умовах може переступати межі справедливої свободи і чинити сваволю у відношенні до інших осіб, інституцій і суспільства, до якого він належить, а ще більше до чужого суспільства чи народу. Такий крайній вид мав індивідуалізм Макса Штірнера та його послідовника Ніцше. Індивідуалістична доктрина цього останнього значно причинилась до спустошення і нелюдських дій німецьких нацистів на окупованих ними землях Східньої Европи.

(Продовження буде)

Людмила Волянська

„Бо ти — не тільки ти, а також я..."

Знову, як щороку, прийшли найбільші для українців дні — 9-го і 10-го березня — Шевченкові дні. Це ним — все зайнялось і запалало. Це через нього всі ми українцями звемося. Через нього ми любимо її — нашу далеку Україну, землю наших батьків і дідів, яку й досі пам'ятаємо, і за звільнення якої зі страшної комуноросійської неволі найкращі з нас не жаліють нічого — включно із життям.

Це дні Шевченка, до якого всі ми звертаємося, як до посланого для нас звиш, або, як сказав Микола Руденко, що Шевченко сходив до нього з неба, але ось тепер — прийшов, мов брат.

Там, у сибірських бездонних норах-казематах, де українці — політичні в'язні караються з волі московських окупантів нашої землі, Шевченко не дає засудженим пропасти. Там Шевченко відвідує найкращих синів і дочок України, щоб зміцнити їх дух, щоб надхнути їх наснагою боротися далі, дати їм силу не заломитися, не впасти у відчай.

Ось Шевченко прийшов до Миколи Руденка в його одиночну камеру, „де часу досить, щоб погомоніть". Де часу досить, щоб розпитати Тараса, яким шляхом іти далі. І камера тюремна від візити Шевченкової ожила — Миколі Руденкові, основникові Української Гельсінкської Групи, що їй минуло вже п'ять трагічних літ існування, стає привітніше в тюрмі, бо він не сам, він з Шевченком, якого не віднятн у в'язнів тюремникам, — як відняти можна лист від дружини, навіть Біблію, чи самим в'язнем написані тюремні рядки. Шевченка не вирвати з пам'яти. І це була велика ласка Божа, що українська людина озброїлася ще змалку „Кобзарем", вивчивши з нього багато-багато. І тепер, як читаємо в збірці Миколи Руденка „За ґратами" (і не в одного його) українець і українка у тяжкій московській неволі повторюють для себе рядки поем і дум Тарасових. І диво стається — тюрма зненацька неначе німіє, зупиняється часу течія, все стає зрозумілим і ясним до болю. Разом з Шевченком тоді знають наші ув'язнені, що хоч „за слово — їхнє тіло вмуровано в мур", проте в основному підрахункові — ворог не зуміє вбити слово! Це слово-зерно впаде на добрий ґрунт і проросте. Заколоситься лан волі для поневоленого краю. Україна буде вільною, бо ось оці її діти „прибережуть для неньки урожай".

Не марні тож труди і болі Миколи Руденка і всіх таких, як він. Вони і за ґратами, пам'ятаючи Шевченка, здійснюють його заповіти. А нам усім, у цей день і в усі інші дні — слід про них пам'ятати, слід добиватися полегшення їхніх страждань, добиватися для них волі, бо не для себе, а для нас усіх вони, як Шевченко колись, караються, мучаться, але не каються.

Д-р Михайло Лоза

ШЕВЧЕНКОВА ПОЕМА „БЕЗТАЛАННИЙ"

I

Хоч Тарас Шевченко — згідно із своїм принципом — писав українською мовою, то все таки у його літературній спадщині є також і твори, писані по-російськи, а між ними і дві поеми — „Сліпа" і „Безталанний" (інша назва цієї поеми — „Тризна"). Питання, чому Шевченко писав по-російськи, залишимо тепер без відповіді, бо воно може бути темою окремої статті. Це питання ставив собі й сам Шевченко і не дав на нього конкретної відповіді. У Шевченка звучить воно так: „Переписав оце свою 'Слєпую' та й плачу над нею: який мене чорт спіткав, що оце сповідаюся кацапам твердим кацапським словом?..." (Лист до Якова Кухаренка, писаний 30-го вересня 1842 року).

Видавці „Кобзаря" звичайно не поміщували та й не поміщують у своїх виданнях „Кобзаря" згаданих вище поем — писаних російською мовою. В цьому випадку не беремо до уваги підсовєтських видань „Кобзаря", бо в цих виданнях поеми „Сліпа" і „Безталанний" здебільша поміщувалися. Поміщуючи поеми „Сліпа" і „Безталанний" та й інші речі — писані російською мовою, підсовєтські видавці роблять це з розмислом, мовляв; дивіться, Шевченко не цурався російської мови.

Пишучи по-російськи, Шевченко нічим не провинився супроти української літератури, бо писані по-російськи його твори — за змістом і по духу є наскрізь українськими. Перекладені на українську мову, вони зовсім не різняться від тих творів, що їх Шевченко писав українською мовою. Коли поеми „Сліпа" і „Безталанний" переложено на українську мову, поміщено їх у поцейбічних виданнях Шевченкових творів, і так д-р Леонід Білецький помістив поему „Безталанний" в перекладі на українську мову поета Олекси Стефановича у своєму науковому виданні „Кобзаря" (том 2, стор. 44-56, Видавництво УВАН, Вінніпеґ, 1952), а у виданні творів Шевченка за редакцією Павла Зайцева поміщено обидві поеми — поему „Сліпа", в перекладі поета Богдана Кравцева, і поему „Безталанний", в перекладі Олекси Стефановича (Тарас Шевченко — Твори, том 4, стор. 205-254, Видавництво Миколи Денисюка, Чикаґо, 1962).

Поему „Сліпа" залишаю набоці, а докладніше займуся поемою „Безталанний".

Цю поему Шевченко присвятив дочці князя Миколи Рєпніна — Варварі Рєпніній з заміткою: „На пам'ять 9 листопада 1843 року!" Для того, що зміст присвяти допоможе роз'яснити ґенезу самої поеми, вважаю за відповідне подати текст присвяти, в перекладі Олекси Стефановича:

ПРИСВЯТА

Душі, з небес
благословенній
Дано любить, терпіть,
страждать.
І дар приречений
надхнення
Дано сльозами поливать.
Ви розумієте це слово!...
Для вас я радо відложив
Життя буденного окови,
Священодіяв я ізнову
І сльози в згуки перелив.
Ваш добрий ангел
надлетів,
Обвіяв крилами і снами,
І тихозграйними річами
Про рай той мрії
розбудив.

Яготин, 11 листопада 1843 р.

Як бачимо, написання поеми „Безталанний" зв'язане із містечком Яготин, в якому проживала в тому часі родина Рєпніних.

Після довгого перебування на Московщині, Шевченко вибрався в 1843 році в Україну. В часі свого перебування на Україні поет тричі відвідав тоді Яготин. Перший раз він загостив до Яготина в липні 1843 року, другий раз — при кінці серпня або на початку вересня, а третій раз в жовтні того ж самого року. Перші й другі відвідини були короткі, а третій раз Шевченко задержався в Яготині вже довше, бо аж до половини січня наступного року. Відвідини Яготина були пов'язані з мистецькими справами: Шевченко оглянув ґалерію образів, що була власністю родини Рєпніних, а подруге — мав він зробити копії одного портрета Миколи Рєпніна (оригінал був виконаний швайцарським малярем Йозефом Горнунгом). Одну копію цього портрета замовив у Шевченка Григорій Тарновський, а другий — Олексій Капніст. Крім того, перебуваючи в Яготині, Шевченко намалював портрет(спільний) внуків, князя Миколи Рєпніна — Васі і Варі. Вася і Варя — це діти Василя Рєпніна.

(Продовження буде)

Тарас Шевченко

ПРОРОК

Неначе праведних дітей,
Господь, любя отих людей,
Послав на землю їм пророка, —
Свою любов благовістить!
Святую правду возвістить!
Неначе наш Дніпро широкий,
Слова його лились, текли
І в серце падали глибоко!
Огнем невидимим пекли
Замерзлі душі. Полюбили
Того пророка, скрізь ходили
За ним і сльози, знай, лили
Навчені люди. А лукаві!
Господнюю святую славу
Розтлили... І чужим богам
Пожерли жертву! Омерзились!
І мужа свята... Горе вам!
На стогнах каменем побили.
І праведно Господь великий,
Мов на звірей тих лютих, диких,
Кайдани повелів кувать,
Глибокі тюрми покопать.
І, роде лютий і жестокий!
Вомісто кроткого пророка...
Царя вам повелів надать!

(Кос-Арал 1848) — 1859 року, грудня 18.

Юліян Мовчан

ДЕЩО ПРО АЙРУ ОЛДРИДЖА — ПРИЯТЕЛЯ ШЕВЧЕНКА

I

Кожний, хто бодай поверхово ознайомлений із життям Тараса Шевченка, знає, що наприкінці свого короткого життя наш великий Кобзар і Пророк був у дружніх стосунках із славетним у свій час артистом-трагіком негром Айрою Олдриджем (Ira Aldridge). В монументальній праці „Життя Тараса Шевченка" Павла Зайцева, яка правдоподібно є найбільш солідно опрацьованою біографією нашого геніяльного поета, читаємо:

„Перед Різдвяними Святами 1858 року до Петербургу приїхав на ґастролі артист-трагік негр Айра Олдридж, геніяльний виконавець героїчних ролей у драмах Шекспіра, незрівняний Отелло. Його повна несамовитого темпераменту гра захопила Шевченка до нестями. Згодом вони познайомилися у домі віцепрезидента Академії Мистецтв — графа Федора Толстого. (До речі, цей граф Толстой вистарався для Шевченка помешкання не деінде як у будинку самої Академії після повернення поета з 10-річного заслання. - Ю.М.). Перекладачкою для Шевченка й Олдриджа, який умів говорити тільки по-англійському, була дочка графа — Катя Толстая. Вона прекрасно описала епізодичну приязнь нашого поета з одним із найталановитіших представників африканської раси: „Шевченко не міг не зійтися з ним, бо в обох їх було занадто багато спільного; обидва — чисті, чесні душі, обидва — справжні мистці, обидва мали в споминах молодости тяжкі сторінки гноблення" (ст.320).

І далі там же:„Мистцеві Мікешинові довелося бути свідком сцени, коли після закінчення спектаклю, де Олдридж виконував ролю короля Ліра, Шевченко вбіг до його театральної кімнати за лаштунками і,припавши до чорного приятеля, цілував його, промовляючи ніжні слова подяки. Олдриджа захоплювали українські пісні, що їх наспівував йому Шевченко, а негр співав йому своїх стародавніх англійських романсів. Бувало це під час сеансів, коли Шевченко малював портрет Олдриджа. Обидва в Толстих слухали гру на фортепіяні віртуоза А.Контського, захоплюючись творами Моцарта й Шопена".

Хто ж такий був Айра Олдридж? В українських публікаціях, у яких подається біографія Шевченка, про Олдриджа переважно згадується, що він був „американським негром", тобто, негром, який, будучи народженим в Америці (ЗСА), вважав своєю постійною батьківщиною Америку, і тому, логічно міркуючи,прибував на свої гостинні виступи до Европи „з Америки". В дійсності це тільки часткова правда.

У 356-сторінковій книзі „Айра Олдридж — негритянський трагік", яка вийшла англійською мовою 1968 року і авторами якої є Герберт Маршал та Мілдред Сток,подається, що хоч Айра Олдридж народився 24-го липня 1807 року при вулиці Чапел у Ню Йорку (тепер Вест Бродвей), проте, проживши там лише до 1824 року, тобто — 17 років, він переселився до Анґлії і фактично з того часу до самої своєї смерти 1867 року вважав „постійною" країною свого мешкання Англію. (Цікаво те, що лише 1863 року, тобто аж 39 років після свого перебування в Англії, він вирішив набути британське громадянство).

Також дату його народження різні автори подавали по різному — 1804, 1805, 1807, 1808, 1810 і навіть 1820 рік. Проте нарешті більшість погодилася,що Айра Олдридж народився 24-го липня 1807 року, що також було зазначено в повідомленні про його смерть, яка сталась у серпні 1867 року у польському місті Лодзі.

Щодо батька Айри — Даніела Олдриджа, то до певного часу подавалося аж три місця його народження: Сенеґал — територія в Західній Африці, яка прилягає до річки тієї самої назви; Балтимор і Ню Йорк. Згідно з його посвідкою про смерть, Деніел Олдридж народився в Ню Йорку 1772 року, і тому цю дату офіційно визнано датою його народження. За фахом він був священиком. Не ясним залишається і по сьогоднішній день, чи він, подібно до більшости інших своїх однокровних братів-африканців, будь-коли був невільником. З деяких джерел виходить, що за своїм походженням Олдриджі були старого аристократичного походження. Так у книжці „Мемор", яка вийшла 1849 року і в якій подано біографічні довідки багатьох відомих тоді людей, читаємо:

„Його (Айри Олдриджа, —ЮМ) предки були князями (принцами племени фулаг, яке володіло Сенеґалом у західній Африці, куди прибували наші перші місіонари. Аби виховати в місіонарському дусі також з місцевих людей, місіонари запропонували молодому Деніелеві Олдриджові поїхати до Ню Йорку. Деніел послухав своїх білошкірих американських приятелів, і після прибуття до ЗСА був прийнятий до Скенектедського коледжу біля Ню Йорку, де здобув християнське виховання та освіту. Три дні після його від'їзду в Сенеґалі вибухло повстання, під час якого дикі і примітивні заколотники, які були проти всяких реформ серед їхніх племен, у брутальний спосіб повбивали багатьох людей — в тому числі і родину Деніела Олдриджа. Згодом, коли ватажка банди конспіраторів було забито і в країні знову настав спокій, Деніел повернувся на короткий час до Сенеґалю. Повертаючись назад до Америки,він взяв з собою молоду жінку-негритянку, з якою пізніше оружився і мав з нею сина, якого назвав Айра" (ст. 16).

При тому, як подає „Енциклопедія Британіка", плем'я фулаг, з якого походять Олдриджі, відрізняється від інших племен „значно вищою інтеліґентністю, щирістю та сильним характером своїх людей" (ст. 17).

Коли Айра підріс до шкільного віку, батько послав його до відомої тоді в Ню Йорку „Африканської вільної школи", яка містилася при вулиці Мілбері. Тут він вже від самого початку навчання проявив свої незвичайні декляматорські здібності, що піддало думку його батькові послати сина вчитися на священика.

Але молодого Айру все більше захоплювала інша ідея стати актором, працювати в ділянці театрального мистецтва. І тому всупереч бажанню свого батька він разом із своїм братом Йошуа, частково також, щоб трохи підробити грошей, пішов грати спочатку до Бравн театру, який тоді містився при Мерцерівській вулиці, а потім до Парк театру, що був під мистецьким керівництвом відомого тоді англійського актора Томаса Купера, виконавця ролі Гамлета, Макбета та героїв інших творів клясичної драматурґії. І так було аж до часу його від'їзду до Англії 1824 року.

(Продовження буде)

ДЕЛЕҐАТИ Й ДЕЛЕҐАТКИ НА 30-ТУ КОНВЕНЦІЮ УНС! ПАМ'ЯТАЙТЕ І ВИКОНАЙТЕ ВАШ ДЕЛЕҐАТСЬКИЙ ОБОВ'ЯЗОК: ПРИДБАТИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ У ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОМУ ЧАСІ ТРАДИЦІЙНО „ДЕЛЕҐАТСЬКУ ДЕСЯТКУ" НОВИХ ЧЛЕНІВ! ВАШ ГОЛОС НА КОНВЕНЦІЇ БУДЕ СИЛЬНІШИЙ І ПЕРЕКОНЛИВІШИЙ, ЧИМ БІЛЬШОЮ КІЛЬКІСТЮ НОВИХ ЧЛЕНІВ ВИ ЗМОЖЕТЕ ЙОГО ПІДДЕРЖАТИ!

Напередодні зустрічі громадян Золочівщини

Нарешті, Збірник про Золочівщину наближається до остаточного завершення. З цієї нагоди на прохання багатьох колишніх громадян Золочівщини відбудеться величава пропам'ятна Зустріч у Торонто, під час якої можна буде набути довгоочікувану книгу.

З'їзд відбудеться в суботу, 3-го липня ц.р., в залях престижевого Інституту св. Володимира, що знаходиться майже у центрі міста. Додатньою обставиною Зустрічі є те, що вона відбудеться під час вакацій-відпустки для студіюючої молоді, і шкільний інтернат, що приміщується також у системі Інституту, буде вільний на нічліг для приїжджих за дуже помірковану ціну.

Пропам'ятна Зустріч відбудеться під знаком відзначення Ювілею народження Маркіяна Шашкевича — великого сина Золочівщини й України. Традиційне свято на українських землях, - похід молоді на Підлиську гору окупантом заборонене, тож духовою уявою перенесемось на Маркіянову гору, щоб зображально відтворити, відновити і переосмислити багатозначність пробудителя Галицької України.

Збірник про Золочівщину упорядковано за рекомендованою схемою Комісії Реґіональних Дослідів і Публікацій при НТШ, і він друкується під фірмою НТШ. Тематично Збірник складається з 16-ти розділів. Географія, демографічна статистика і мапа Золочівщини становлять перший розділ. Історія Золочева, Бродів, Буська, Олеська, містечок і сіл Золочівщини опрацьована низкою дослідників та індивідуальними колишніми мешканцями даних місцевостей.

Окремий розділ присвячено М.Шашкевичеві та сучаснішим письменникам-поетам Золочівщини. На окрему увагу заслуговує стаття про москвофільство в Золочівщині, його генезу, зразки, аґентурність та боротьбу з тим шкідливим феноменом.

Процес національного відродження Галичини на переломі XIX - XX ст. ст. змальований колишніми учнями золочівської гімназії і майбутніми визначними педагогами, військовиками і культурно-громадськими діячами.

Про визвольну боротьбу за українську державність, Четверту золочівську бригаду, Листопадовий Зрив і Акт проголошення соборности в Золочеві написали провідні діячі тих подій.

„Від поразки до нового почину"— розділ, що охоплює події між двома світовими війнами. Терор польського режиму супроти українського населення, криваві суди над патріотами, розбудова культурного, економічного, шкільного і релігійного життя в Золочівщині та зусилля поляків перешкодити цим процесам — ось низка тем, що заповнюють сторінки цього розділу.

„Золочівщина на тлі подій Другої світової війни" — це розділ, що змальовує окупацію большевиками Західньої України, тривожний дух сходу, арешти, запроторення людей до в'язниць, жахлива масакра в'язнів у золочівській в'язниці тощо.

Тут подано неповний список закатованих, фотознімки замордованих московськими катюгами в'язнів, спогади очевидців, прихід німців, знімки індивідуальних могил і збірної могили, в яких поховано сотні замучених осіб — цвіту Золочівщини.

Про боротьбу підпілля й УПА в Золочівщині після другої большевицької окупації поміщено дві статті: одна написана знавцем цієї справи на підставі архівних матеріялів УПА-УГВР, а друга — учасником боротьби проти Москви, видачі якого вона патологічно домагається протягом уже багатьох років. У зв'язку з тим поміщено статтю того самого автора про процес у Красному, що відбувся 1968 року над групою колишніх бойовиків ОУН-УПА та ціль того судилища.

Завданням цієї статті — поінформувати читача найзагальніше про тематику Збірника. Серед багатьох авторів розвідок про Золочівщину маємо понад тридцять осіб з університетською освітою, професорів, дійсних і звичайних членів НТШ, публіцистів і культурно-громадських діячів. Збірник матиме плюс-мінус 600 сторінок стислого матеріялу, понад 150 фотоілюстрацій-знімків, персональний і географічний показник та коротке резюме англійською мовою про завдання Збірника.

Золочівці — як це психологічно властиве кожній громадсько наставленій людині, пережили своєрідний комплекс „меншовартости", знаючи, що про їхню вужчу батьківщину немає окремого збірника. Тепер, коли мрію здійснено і совість покоління зреалізовано, моральною повинністю кожного, хто може, взяти участь у Зустрічі. „Якщо не я, то хто, якщо не тепер, то коли..." — каже філософ.

Земляцькі з'їзди з метою плянування, опрацювання й видання збірників відбуваються всюди на континенті нашого поселення за останні двадцять з гаком років. Отож держімо високо шляхетну гордість Золочівців та примандруймо на Зустріч до Торонто, щоб бути безпосереднім учасником події, на яку довго довелося нам чекати.

Хто бажає набути збірник, може це здійснити, висилаючи замовлення на нижчеподану адресу. Ціна збірника — 3500 дол. Тираж невеликий.

Зголошення на З'їзд просимо спрямувати якогомога в найближчому часі на адресу: Zolochiv Baquent Committee, 77 Keggett Ave., Weston, Ontario M9P 1X5, Canada.

Володимир Болюбаш

„СВАТАННЯ НА ГОНЧАРІВЦІ" В БАЛТИМОРІ

Балтимор, Мд. — Сумівський театр під режисурою Теодора Кузьмова поставить тут в неділю, 14-го березня ц.р., о год. 5-ій по полудні в Домі Української молоді, драму-комедію на три дії Григорія Квітки-Основ'яненка „Сватання на Гончарівці" з музикою, танцями, співами. Організатори запрошують на цю імпрезу усю українську громаду.

У сорокоріччя УПА

У п'ятницю, 19-го лютого, в домі ОУВФ в Ню Йорку відбулись наради представників ОУВФ в справі відзначення 40-ої річниці створення УПА. Нарадами проводив голова Товариства, колишній вояк УПА М.Ковальчин. Після уділення ширшої інформації в цій справі відбулась довга дискусія представників згаданих організацій, під час якої устійнено місце та дату святкувань і вибрано Діловий комітет, який займеться підготовою і переведенням святкувань.

Святкування 40-ої річниці створення Української Повстанської Армії відбудеться 4-го липня цього року на оселі СУМА в Еленвиллі та у жовтні ц.р. в місті Ню Йорку. Підготовою та переведенням святкувань займеться Діловий комітет, який вибрано у такому складі: М.Ковальчин - голова, І.Винник - заступник голови; поодинокі головні управи ОУВФ делеґують своїх представників до Ділового комітету як дальших заступників голови; Весочан - секретар; всі члени Головної Управи Товариства УПА є членами Ділового комітету.

Для організованої праці запропоновано окремі комісії в такому складі: Програмова — голова М.Климко, члени — К.Василик, М. Мицьо. Е.Кузьмович-Блага, М.Черешньовський, М. Грицковян, Я.Кіцюк, М. Бурчак, П.Шкафаровський, І.Кононів; Фінансова — голова І.Ділай, члени М.Кормило, Б.Качор, І.Вітюк, В. Расяк, Я.Пришляк, О.Яцусь, Н.Басняк; Організаційна - Порядкова голова М. Шашкевич, члени — М.Сидор, З.Галькевич, І.Іванків, О.Дацків, С.Кіра, С.Журавський; Господарська — голова В.Костик, члени — І. Макар, К.Пиль, Г.Цебрій, М.Василик, І.Кульчицький, Г.Добуш і Боднар; Пресово-Інформаційна — голова Б.Мак, члени — К.Мицьо, І.Зварич, І.Йовик та І. Длябога.

Рішено, що голови окремих комісій можуть кооптувати осіб, що їх тут не згадано, які можуть причинитись до полегшення праці даної комісії.

Працею комітету керуватиме президія у склад якої входять: голова, заступник голови, секретар та голови комісій. Президія повинна запропонувати представників до Почесного комітету та представити вже опрацьований плян на наступному засіданні, яке відбудеться 12-го березня о 7.30 год. вечора у тому самому приміщенні.

(Мак)

ДЕЛЕҐАТИ ОРДЕНУ ЄЗУЇТІВ ЗАКІНЧИЛИ свій великий збір, що його метою було вислухати й продискутувати звернення Папи Івана Павла II, винести на тій підставі нові напрямні для дальшої діяльности та підготовити вибір нового найвищого керівника ордену, який носить титул Верховного генерала, запроваджений ще за життя основника Ордену Ігнатія Лойолі 1541 року, коли його обрано першим генералом. Папа Іван Павло II висловився критично в справі таких акцій різних єзуїтів, як участь і допомога у партизанській боротьбі з Ель Сальвадорі, участь в підпільних революційних акціях лівих угрупувань тощо. Він також наголосив основну потребу й основне завдання працювати на релігійному полі й давати моральну й релігійну опіку потребуючим. З огляду на недугу теперішнього генерала Ордену Папа назначив виконуючого його обов'язки релігійного традиціоналіста о.Паольо Децца. Проти того були ремствування з боку високих членів Ордену, який завжди вибирав свого голову. Тепер Папа формально потвердив цей привілей, а тим самим приготовив ґрунт для обрання Єзуїтами свого керівника.

СПЕЦІЯЛІСТИ ПЕНТАҐОНУ ВИСЛОВИЛИ думку, що найдалі на протязі вісьмох років Совєтський Союз зможе вистрілити в орбіту обслуговувану астронавтами високопростірну станцію, з якої можна буде при допомозі лазерної зброї знищувати усі об'єкти — кораблі, літаки, ракети, сателіти тощо, на протязі кількох секунд. Ричард Д.Люер, заступник секретаря Департаменту оборони для дослідів над новими збройними винаходами, заявив, що за приблизно шість років совєтська лазерна зброя зможе вже знищувати американські розвідчі сателіти. Військові спостерігачі пригадують, що розмови на тему лазерної зброї велися в кулюарах Конґресу в 1981 році, але тоді мало хто присвячував увагу до звідомлень Пентаґону. Секретар Департаменту оборони Каспар Вайнберґер має в пляні також посилити досліди над лазерною зброєю ЗСА і видати на ту ціль в наступному році 218 мільйонів долярів. Покищо американське летунство є дуже далеко позаду з цими винаходами.

ТИСЯЧІ КУБИНСЬКИХ...

(Закінчення зі стор. 1)

раґуа, або через територію Нікараґуа. Крім цього вони мали висловити в імені свого уряду бажання вести переговори з ЗСА. Гейґ заперечив, наводячи факт, що Вашінґтон пропонував двічі під кінець минулого року урядові Нікараґуа шукати спільної мирної розв'язки існуючих конфліктів, на що отримав відповідь з Нікараґуа „Ми маємо не лише право, але й наміри підтримувати революції в сусідніх державах Середньої Америки зі спеціяльною концентрацією уваги на Ель Сальвадор".

Крім тих інформацій Гейґ потвердив попередні дані про акцію народовбивства, яку веде уряд Нікараґуа проти індіянських племен на побережжі Атлантійського океану. Урядові чинники Нікараґуа потвердили, що вони комплетно виселили деякі індіянські оселі, а інші плянують позбавити населення, але заявили вони, що це „в інтересі самих індіян". Представники американської амбасади мали змогу побувати в одному з індіянських таборів і ствердили, що там у важких умовах перебувають тисячі індіян, а прибуття дальших тисяч очікують.

Св.п. Сільвестер Мілянський

У неділю, 7-го лютого ц. р., після тяжкої хвороби відійшов на вічний спочинок сотник Української Армії св.п. Сільвестер Мілянський.

Покійний народився 14-го січня 1894 року у Таращі на Київщині, в родині Віктора і Євдокії Мілянських.

Після закінчення війни за відродження України, Покійний залишив свій рідний край у 1919 році і оселився у Польщі, де приймав активну участь у роботі української еміґрації, щодо освідомлення европейського світу з дійсним обличчям російського „соціялістичного раю" та з українською справою з єдиною думкою привернення рідному краєві волі і незалежности та об'єднання всіх частин української землі в Єдиній, Соборній і Незалежній Україні. По Другій світовій війні попав до Німеччини і був в переселенчих таборах Карльсфельду і Берхтенгадену, а вже у 1950 році приїхав до Америки і оселився в Ню Гейвені, де і продовжував свою активну громадсько-національну справу та був знаний, як незамінимий працівник і на культурно-театральному віддтинку.

С.Мілянський був основоположником і фундатором православної парафії у Ню Гейвені. Він прославився своєю щедрістю на церковні і громадські справи. На протязі всього свого життя він був активним борцем за визволення України з-під московського ярма. Його найдорожчою мрією було — побачити рідну Україну вільною і незалежною серед усіх інших народів світу. Але Господь не судив йому цього.

Св.п. Мілянський залишив свою глибокозасмучену дружину Віру Олександрівну, двох сестер Ольгу та Анну і брата Анатолія.

Небіжчика поховали 9-го лютого на цвинтарі Бівердей Меморіял Парк.

О.прот. М.Чернявський

ВИСТАВКА СЛАВИ ГНАТІВ

Ню Йорк, Н.Й. — У неділю, 14-го березня ц.р., о год. 1-ій по полудні тут в Домівці УСК-у при 122 Друга авеню відбудеться заходами Об'єднання Мистців Українців в Америці, відкриття виставки картин Слави Гнатів — олія, акварeля, рисунок, вуголь. Виставка буде відкрита в будні від 1-ої до 8-ої години, в суботу — від 10—8, і в неділі - від 10-ої до 4-ої по полудні до 21-го березня включно.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 9. 1. 1981 року
відійшов у Вічність
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ, ВУЙКО І ШВАҐЕР

бл. п.

МИХАЙЛО КУЗЬМІНСЬКИЙ

Цією дорогою складаємо нашу сердечну подяку о. Т. Саюкові і Хористам з церкви у Віллімставні за похоронні відправи, промовцям, що прощали Покійного та Всім, що своєю участю в похороні вшанували Покійного та гідно відпровадили Його на місце Вічного Спочинку. Дякуємо рівнож усім нашим Приятелям і Знайомими, що в час нашого родинного горя-смутку з нами разом наш біль і жаль ділили, за поміч і вияви співчуття.

Також наша щира подяка за пожертви на Служби Божі за спокій душі Покійного, на Патріярший Фонд, на будову Церкви в Люрді, на Фонд Українських Студій в Гарвардському Університеті та Товаришкам зі шкільної лавки на Беатифікаційний Фонд Слуги Божого Андрея.

ГАЛЯ — дружина
та РОДИНА

З глибоким смутком і болем повідомляємо Родину, Друзів і Приятелів, що по довгій і тяжкій недузі відійшла у Вічність 26-го лютого 1982 року в Торонті,

наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА, БРАТОВА І СВАХА

бл. п.

МАРІЯ з РУДИХ СОЛОНИНКА

суспільно-політична діячка, провідний член ОУН, кол. довголітня голова Головної Управи Об'єднання Жінок Ліґи Визволення України, редакторка сторінки ОЖ ЛВУ в „Гомоні України".

ПАНАХИДА — в неділю, 28-го лютого 1982 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Кардинала, вул. Аннет, ч. 92.

ПОХОРОН — у понеділок, 1-го березня 1982 р., о год. 9-ій ранку з церкви св. о. Миколая на цвинтар Парк Лавн у Торонті, Канада.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Важким горем прибиті:

муж — ВАСИЛЬ
доньки:
ХРИСТИНА з мужем ЯРОМИРОМ САБАТОМ і дітьми МАРКОМ, ПЕТРОМ і МОТРЕЮ
КАЛИНА з мужем ДАҐОМ БАТЛЕР і дітьми ЯРЕМОЮ та МИКОЛОЮ БЕЗХЛІБНИКАМИ
син — ОРЕСТ
сестри:
НАТАЛКА з мужем ВАСИЛЕМ ЄРЕҐОЮ
МИХАЙЛИНА
ОЛЬГА з мужем ТАДЕЄМ БЛАХОВСЬКИМ і родиною
брат — РОМАН із дружиною ЄЛИСАВЕТОЮ і родиною
братова — МАРІЯ ПАЛЬЧУК
кузенка — ОСИПА ПРИЙМА з родиною
шваґер — ВАСИЛЬ МАНЬКО
сваха — МАРІЯ САБАТ
сват — ВАСИЛЬ БЕЗХЛІБНИК з дружиною ОЛЬГОЮ
та ближча і дальша Родина в Канаді, ЗСА, Англії, Арґентині, Україні й Польщі

Замість квітів на могилу Покійної, просимо жер... Фонд ...

У глибокому смутку повідомляємо Рідних і Приятелів, що 6-го березня 1982 року по довгій і тяжкій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшла у Вічність на 92-му році життя наша Найдорожча Мама, Бабця і Прабабця

СВ. П.

КЛЯВДІЯ КОСАНІВСЬКА

ПАНАХИДИ — в понеділок, 8-го і вівторок, 9-го березня 1982 р. о год. 7:30 вечером в похоронному заведенні Петра Яреми при 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОН — відбудеться в середу, 10-го березня 1982 р. о год. 9:30 рано з церкви св. Юра при 7-ій вул. в Ню Йорку на цвинтар Holy Cross в N. Arlington, N.J.

В глибокому смутку:

донька — ІРЕНА МУШКЕВИЧ-СЕНДЕЦЬКА
внук — ОРЕСТ МУШКЕВИЧ з дружиною НУСЕЮ і дітьми БОГДАНОМ та ІВАСИКОМ
синова — ІВАННА КОСАНІВСЬКА
опікунка — ФЕЛЯ ҐУРА
Ближча і дальша Родина

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСПІХИ НАШОЇ СПОРТОВОЇ МОЛОДІ
АНДРІЙ БАКУН НАЙМЕНОВАНИЙ „ОЛ АМЕРІКЕН"

До свого довгого ланцюга успіхів у спорті і науці А. Бакун, вихованець УСВТ „Ч.Січ", додав дальші „золоті" кільця, здобувши відзначення за науку і рівночасно був найменований до престижевої Дивізії копаного м'яча „Ол Амерікен" Національною Коледжовою Атлетичною Асоціяцією. Андрій Бакун, багатократний учасник Спортової Школи „Ч.Січі", пройшов в цьому Товаристві усі етапи спортового виховання і від наймолодших років виступав у новацькій, учнівській, далі юнацькій і, врешті, в І-ій дружині „Ч. Січі". В кожній з них все був одним з найкращих змагунів і, як такий, постійно здобував почесті і відзначення. Завдяки всесторонньому вишколові в УСВТ „Ч.Січ", Андрій відзначався теж в шкільних дружинах, в яких здобував не менших успіхів. І так, бувши учнем середньої школи в Ірвінґтоні, Андрій традиційно виступав в І-ій дружині тієї школи і на протязі років, спочатку, як юнак, входив до ІІ-ої дружини „Ол Стейт" і „Ол Ерія" на стейти Ню Джерзі, Пенсильванія і Делевар.

Андрій Бакун

В останніх чотирьох роках Андрій студіював у відомому нюджерському Технічному інституті в Нюарку, осягаючи майже перфектні оцінки в науці хемічної інженерії — 3.9. В цьому ж коледжі Андрій постійно виступав у складі дружини копаного м'яча, в якій він був найкращим змагуном. У минулому році він здобув нагороду Фітцджералда, яку традиційно вручають атлетові, що осягнув найвищі оцінки в навчанні. Своїми успіхами в спорті і навчанні Андрій Бакун продовжив теж добру традицію УСВТ „Ч.Січ", що в своїй славній історії виховало вже сотні юначок і юнаків, багато з яких під сучасну пору займають високі позиції у різних ділянках праці, а особливо в американському шкільництві і шкільному спорті.

Андрій Бакун — це наймолодший син патріотичної спортової родини: батько Володимир, колишній спортовець, змагун дружини копаного м'яча „Ч.Січі", на протязі останніх десяток років член Управи Т-ва, провідник дружин, мама Надія — колишня провідниця юнацьких дружин „Ч.Січі", в останніх багатьох роках віддана діячка Т-ва на пості фінансового сектора. Брати Андрія — Володимир, Юрій і Данило — активні спортовці „Ч.Січі" та визначні студенти. Вуйко Андрія Мирон Бакун, теж вихованець „Ч.Січі", в 1963 році з цього ж коледжу був вибраним до „Ол Амерікен".

Дуже похвально про Андрія висловився перед спортовими кореспондентами тренер дружини згаданого Інституту Мал Саймон: „Андрій був для нас на протязі чотирьох років найвизначнішим змагуном. Він заслуговує на ці відзначення. Він є дуже талановитий змагун. Я гордий за Андрія. Він грав на кожній позиції в нашій дружині, де тільки була потреба. Він був справжнім лідером цього сезону.

Мал Саймон висловив при цьому надію, що Андрій піде слідами „Чіко" Борхи, студента, змагуна тієї ж дружини, що теж був відзначений „Ол Амерікен" і вже в минулому сезоні успішно виступав в стартовому складі професійної дружини „Космос". Андрій і його брати є членами 214-го Відділу Українського Народного Союзу, який існує при УСВТ „Ч.Січ".

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

„БУДІВЕЛЬНИК" КИЇВ В ПІВФІНАЛІ ЗА ЧАШУ ЕВРОПИ

Кошиківкова дружина „Будівельник" з Києва в грах за чашу Европи дійшла до півфіналу, в якому зустріне хорватський клюб „Цибона" з міста Загребу. Переможець тієї серії зустріне у фіналі переможця пари „Сікудін" Больонія, Італія — „Перль", Мадрид, Еспанія. У складі дружини „Будівельника" найвизначнішими змагунами є: Ткаченко, Білостінний, Рижик, Шевченко і Сальников.

„СОКІЛ" КИЇВ В ПЕРШІЙ П'ЯТЦІ

Гаківкова дружина „Сокіл" Київ закріпилася на п'ятому місці у вищій лізі СССР, в якій виступає 12 клюбів. Відбувши досі 33 змагання, „Сокіл" здобув 16 перемог, три гри закінчив в нічию і зазнав 14-ть поразок, має на своєму конті 35 точок та 114:115 відношення ґолів. Перше місце займає ЦСКА, армія (58 точок), дальші місця „Спартак" Москва (56), „Динамо" Москва (53), „Торпедо" (38). Від 6-го до 12-го місця займають: „Трактор" (23), СКА (23), „Крила Рад" (23), „Динамо" Рига (22), „Іжсталь" (22), „Хімік" (20) і „Кристал" (19).

ВІРА ЗОЗУЛЯ ПЕРЕМОГЛА В САННОМУ СПОРТІ

Українка Віра Зозуля, що під сучасну пору живе з переселеними батьками в Ризі, столиці Латвії, здобула нову перемогу в санних змаганнях в околицях словацького міста Татранська Ломниця. На останній зимовій Олімпіяді в Лейк Плесід Віра здобула звання чемпіонки і золоту медалю.

ПЕРШІ ВИСТУПИ СЕЗОНУ КИЇВСЬКОГО „ДИНАМО"

Згідно з розкладом ігор за чашу европейських чемпіонів, дня 3-го березня ц.р. на київському Олімпійському стадіоні, трибуни якого вміщують 100,160 осіб, відбудеться чвертьфінальна гра цього українського популярного клюбу копаного м'яча з відомою дружиною „Астон Вілла" Бірмінґгем, Англія.

Підготовлюючися до цих важливих змагань, київляни вже провели декілька товариських зустрічів на чорноморському узбережжі Кавказу, де вони відбувають свої тренінги. В перших змаганнях київляни перемогли молодіжну збірну СССР вислідом 4:1. Переможні ґолі в цій зустрічі здобули: Веремєєв, Хлус, Журавльов і Лозинський.

У других змаганнях українські футболісти перемогли „Зеніт" Ленінград вислідом 1:0. В складі переможної дружини виступали: Михайлів, Олефіренко, Хлус, Сорокалет, Журавльов, Лозинський, Рац, Баранів, Хапсаліс, Бойко, Веремєєв, Євтушенко. Група найкращих змагунів київлян — Блохін, Буряк, Дем'яненко, Баль — не змогла взяти участь у цих іграх, бо вони були включені до збірної СССР, яка саме тоді відбувала товариські ігри в Мадриді, Еспанія.

(от)

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк, Н.Й. — В неділю, 14-го березня ц.р., о год. 2:30 по полудні тут в залі Вашінґтон Ірвінґ гайскул при 17-ій вулиці і Ірвінґ плейс відбудеться Шевченківський концерт під моттом „Молодь Великому Кобзареві". Доповідь виголосить проф. Володимир Барагура, а у мистецькій частині виступатимуть: концертний ансамбль Школи Кобзарського Мистецтва, дівочий хор СУМ-А „Жайворонки", співочий ансамбль „Промінь", рецитаторка Ольга Шкафаровська-Рудик і учні Українського Музичного Інституту. Перепродаж квитків в ціні 5 і 4 долярів в українських крамницях АРКА, ЕКО і СУРМА.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи", англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 13

Архидієцезальна Канцелярія, Вінніпеґ	12,00
П. Дудар, Монтреаль	12,00
Ф. Завадівський, Дургем	12,00
І. Зеруха, Бруклин	12,00
І. Кінтер, Торонто	12,00
П. Мельник, Ірвінґтон	12,00
М. Рязанців, Едмонтон	12,00
П. Саварин, Едмонтон	12,00
П. Ціціла, Стемфорд	10,00
С. Каша, Кларк	8,00
В. Цинайко, Юньйон	8,00
В. Варекій, Філядельфія,	7,00
Ґ. Жеребняк, Акрон	7,00
Л. Мельник, Елмгурст	7,00
В. Могучий, Натлей	7,00
М. Паращак, Торонто	7,00
Г. Перець, Чикаґо	7,00
І. Руденський, Савтгемптон	7,00
І. Подільчук, Юньйон	7,00
М. Хома, Балтимор	7,00
Б. Принада, Картерет	6,00
Бр. Пресвятої Тройці Відд. 320, Балтимор	5,00
М. Гаркач, Лорейн	5,00
А. Моряк, Елізабет	5,00
Дж.П.Семенюк, Кіркленд	5,00
Д-р В.О. Семків, Помона	5,00
Р. Флюнт, Філядельфія	5,00
А. Шкуро, Рочестер	5,00
Я. Волан, Монтреаль	[illegible]
І. Гарасимяк, Честерфілд	4,00
Б. Курис, Бронкс	4,00
М. Наконечний, Філядельфія	4,00
О. Оршуляк, Пукіпсі	4.00
О. Сабатович, Рочестер	4,00
П. Савчук, Елкінс Парк	4,00
О. Амброзяк, Міннеаполіс	3,00
І. Воробель, Чикаґо	3,00
С. Гуцкало, Стоні Крік	3,00
Ф. Дершівська, Ню Гейвен	3,00
Т. Загайкевич, Клівленд	3,00
М. Попик, Філядельфія	3,00
А. Шафран, Кліфтон	3,00
М. Андрейко, Бруклин	2,00
Е. Апонюк, Едмонтон	2,00
Г. Бакуменко, Асторія	2,00
В. Бакун, Ірвінґтон	2,00
Г. Барчин, Бостон	2,00
П. Витвицька, Ню Гейвен	2,00
М. Гарасимів, Гартфорд	2,00
О. Гец, Торонто	2,00
М. Гик, Ґріґсвілл	2,00
М. Гира, Монровія	2,00
І. Головач, Оттава	2,00
І. Данилюк, Повтакет	2,00
Д. Дмитриків, Толідо	2,00
ЗУАДК Філядельфія	2,00
П. Каглан, Балтимор	2,00
М. Качор, Вінніпеґ	2,00
Дж. Кибалюк, Дес Плейнс	2,00
Т. Кікцьо, Бріджв'ю	2,00
Й. Кіпібіда, Торонто	2,00
Л. Колтунюк, Денвер	2,00
А. Кобрин, Елтинґвілл	2,00
А. Лісікевич, Воррен	2,00
Н. Магалий, Форти Форт	2,00
І. Маланчук, Ню Йорк	2,00
І. Малко, Балтимор	2,00
С. Макарик, Клівленд	2,00
І. Маречко, Севен Гіллс	2,00
Л. Медицька, Парма	2,00
М. Мелон, Тарентум	2,00
С. Мендзала, Ядґставн	2,00
М. Міць, Стов	2,00
І. Николюк, Чикаґо	2,00
О. Оршуляк, Пукіпсі	2,00
В. Пасєка, Торонто	2,00
Ф. Петрик, Левіттавн	2,00
В. Погорецька, Юньондейл	2,00
Е. Почтар, Піквенок	2,00
П. Пясецький, Даксбури	2,00
Е. Скоцко, Силвер Спрінґ	2,00
О. Сокіл, Гаффорд	2,00
д-р О Сокольський, Скарборо	2,00
М. Сорока, Сан Франціско	2,00
А. Тарадайка, Перу	2,00
Б. Федик, Розел	2,00
А. Фотій, Форт Лодердейл	2,00
П. Фута, Рочестер	2,00
М. Харчук, Міннеаполіс	2,00
Е. Хміляк, Нортфілд	2,00
М. Чорняк, Чикаґо	2,00
Р. Шелюдченко, Корал Спрінґс	2,00
І. Шостак, Давнсв'ю	2,00
В. Юнак, Чикаґо	2,00
Г. Якимечко, Едмонтон	2,00
д-р М. Ярославська, Ню Йорк	2,00
Ю. Яримович, Чикаґо	2,00
Б. Ясінський, Силвер Спрінґ	2,00
Г. Ступка, Вортон	1,00

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН ШАРКИЙ, член УНС Відд. 158-го ім. Б.Хмельницького в Брукліні, Н.Й., помер на 78-му році життя. Нар. 1903-року в Станимірі, Україна. Членом УНС став в 1942 році. Залишив у смутку дружину Соню і сина Ореста з родиною. Похорон відбувся 28-го листопада 1981 року на цвинтарі Кальварія, Квінс, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа Товариства.

МАРІЯ ГНІДА, член УНС Відд. 349-го ім. Тараса Шевченка в Менвілі, Н.Дж., померла 4-го грудня 1981 року на 78-му році життя. Нар. 13-го березня 1903 року в селі Юськовичах, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила в смутку чотирьох синів: Адама, Богдана, Любомира і Романа; чотирьох внуків: Марка, Юрка, Маріянну та Ірину; двох правнуків; ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді та в Україні. Похорон відбувся 7-го грудня 1981 року на український православний цвинтар св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
М.Захарко, секр.

ВАСИЛЬ КОГУТ, член УНС, Відд. 439-го ім. Євгена Коновальця в Садбурах, Онтаріо, Канада, помер 16-го листопада 1981 року на 30-му році життя. Нар. 30-го грудня 1951 року в Садбурах, Онтаріо, Канада. Членом УНС став 1970 р. Залишив у смутку дружину Джоен, батьків — Гната та Анну Когутів та сестру Надію. Похорон відбувся 19-го листопада 1981 року на цвинтарі в Парк Ловн, в Садбурах, Онтаріо.

Вічна Йому Память!
В.Зацерковний, секр.

ЮРІЙ М.ГАНКЕВИЧ, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, Н.Й., помер 12-го січня 1982 року на 63-му році життя. Нар. в червні 1918 року в Україні. Членом УНС став в 1969 році. Залишив у смутку дружину Анну; дочок Марійку, Марту з мужем Володимиром, Христину, Аню та синів: Петра, Степана і Юрка; три сестри і трьох братів та 3-ох внуків. Похорон відбувся 16-го січня 1982 року на місцевому цвинтарі в Кергонксоні, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
С. Чума, секр.

АРСЕН КУСЕНКО, член УНС Відд. 487-го Т-ва „Дніпро" в Ст. Пол, Мінн., помер 22-го грудня 1981 року на 86-му році життя. Нар. 8-го січня 1895 року в селі Трощин, коло Канева, Україна. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку дружину Ліду, дочку Ірену Денисюк; внуків: Марту і Роксану з правнуками — Адріяном, Степаном і Бянкою. Похорон відбувся 24-го грудня 1981 року на цвинтар Форест Ловн Меморіял Парк, в Ст. Пол Мінн.

Вічна Йому Пам'ять!
Микола Денисюк, секр.

МАРІЯ ЛИСОБЕЙ, член УНС Відд. 350-го св. Михаїла в Стенфорді, Конн., померла 14-го грудня 1981 року на 85-му році життя. Нар. 1896 року в Україні. Членом УНС стала в 1938 році. Залишила в смутку синів: Василя і Павла; дочку Анну і одну внучку. Похорон відбувся 14-го грудня 1981 року на цвинтарі св. Йоана в Дарієн, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!
Тома Фінів, секр.

АННА МЕНТУС, член УНС, Відділ 259-го ім. Рождества П.Д.М. в Чикаґо, Ілл., померла 28-го листопада 1981 року на 85-му році життя. Нар. 25-го липня 1897 року в Україні. Членом УНС стала в 1934 році. Залишила в смутку сина Михайла і Вілліяма, дочку Ольгу Шурко, 6-ох внуків і 2-ох правнуків. Похорон відбувся 30-го листопада 1981 року на цвинтарі св. Марії в Евергрін Парк, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Юлія Ґуґлик, секр.

КУЩІЙ МАРІЯ, член УНС. Відд. 153-го ім. Л.Мишуги в Філядельфії, Па., померла 28-го листопада 1981 року на 86-му році життя. Нар. в 1896 році в Бережанах, Україна. Членом УНС стала в 1958 році. Залишила в смутку Іванну Мазурок — доньку, Мирославу Гілл — унучку з чоловіком Іваном, Галину Рег — унучку з чоловіком Анатолієм, Івася, Данусю і Стефанчика — правнуків, Ближчу і дальшу родину в Америці і в Україні. Похорон відбувся 2-го грудня 1981 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейзі в Філядельфії, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

АНДРІЙ ҐІЗОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 259 ім. Різдва Пречистої Діви Марії в Чикаґо, Ілл., помер 15-го січня 1982 року на 78-му році життя. Нар. 15-го липня 1903 року в Україні. Членом УНС став в 1934 році. Залишив у смутку дружину Ядвіґу й сина Володимира. Похорон відбувся 18-го січня 1982 року на цвинтарі Воскресіння в Джистис, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Юлія Ґуґлик, секр.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

відбудуться

в неділю, 21-го березня 1982 р., о год. 2-ій по пол. в залі Українського Народного Дому при 140 Проспект Авеню, ІРВІНҐТОН, Н. Дж.

до участи в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи, по два представники від кожного Відділу та конвенційні делеґати наступних Відділів:

3, 14, 27, 37, 43, 65, 76, 133, 142, 152, 172, 214, 219, 234, 306, 322, 340, 371, 413, 459, 490.

В ПРОГРАМІ ЗБОРІВ:

1. Відкриття і вибір президії зборів.
2. Відчитання протоколу попередніх Річних Зборів.
3. Звіти уступаючої Управи: голови, секретаря і касира.
4. Звіти Контрольної Комісії.
5. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі.
6. Доповідь ВАСИЛЯ ОРІХОВСЬКОГО, ГОЛОВНОГО організатора УНС.
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії.
8. Обговорення пляну праці на 1982 рік.
9. Обговорення організаційної кампанії.
10. Внески, запити, закриття зборів.

В зборах візьме участь:

Василь Оріховський, головний організатор УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Юліян Баранюк, *голова*

Володимир Боярський, *касир* — **Роман Лапичак**, *секретар*